

Opdat de duisternis wijkt, 10, George Cutting

10. Ik probeer wel te geloven, maar ik kan het niet.

Wie zo redeneert beseft meestal niet wat de consequentie daarvan is. In Zijn geliefde Zoon heeft God Zich volledig geopenbaard. Hij handelde volkomen in overeenstemming met wie God is. Daarmee heeft God dus volgens uw redenering alle aanspraak op uw vertrouwen verloren, zodat u wel *probeert* in Hem te geloven maar het niet kunt?

Bovendien heeft God door de Heilige Geest een speciale boodschap uit de hemel gezonden: het evangelie. Maar wat God u daarin voorstelt verdient dus uw aanvaarding niet, omdat u echt niet kunt geloven, al bent u wel zo goed geweest om het te proberen? Er staat geschreven: 'Abraham geloofde God' (Rom. 4 : 3). Eenvoudig gesteld, nietwaar? Vervolgens wordt ons in vers 19 gezegd dat hij niet op de omstandigheden lette of op zichzelf. Hij lette op een Ander Die zo zijn vertrouwen waard was, dat Abraham geloofde dat Hij machtig was om tot stand te brengen wat Hij had beloofd. En zo gaf hij God de eer. Stel u voor dat er geschreven stond: *Abraham probeerde God te geloven, maar hij kon het niet*. Wat zou dat een blaam werpen op de eeuwige God, Die niet liegen kan! Bekijk uw redenering nu eens in dat licht. Moet u dan niet op uw knieën vallen en het God-onterende karakter van uw ongeloof belijden?

Is trouwens wat u zegt op het eerste gehoor al niet een dwaasheid? Bedenk eens dat u zich dus opstelt als iemand die ernstig probeert een onbetrouwbaar iemand te vertrouwen. Welke zakenman zou proberen zo iemand te vertrouwen, al ging het maar om honderd euro? Maar u kunt God vertrouwen! Uw woorden doen onrecht aan uzelf en aan Hem. Wie zou er ooit aan denken te spreken over een poging iemand te vertrouwen in wie hij volledig vertrouwen heeft? Moet een kind proberen zijn moeder te vertrouwen? Het heeft er alle schijn van dat u 'geloven' beschouwt als één of ander groot werk dat u moet presteren om u van de redding van uw ziel te verzekeren. Nu, dat is volkomen fout. Wij moeten het onderscheid leren zien tussen geloof en de werking van het geloof. Een handelsbank biedt u zekerheid; en u bewijst zelf uw geloof door uw geld bij die bank in deposito te geven.

U bent in een vreemd land in gezelschap van vrienden die de omgeving goed kennen. U moet daar een wild stromend riviertje oversteken door middel van een enkele plank die de oevers met elkaar verbindt. Uw vrienden, die het kunnen weten, verzekeren u dat hij sterk genoeg is. *Omdat* u hen vertrouwt gaat u zonder aarzelen naar de overkant. En als u een hut bespreekt op een passagiersschip *bewijst* u daarmee uw vertrouwen in zijn zeewaardigheid. Uw vertrouwen is misschien wankel, maar als u uw ticket boekt, toont u dat u vertrouwen hebt. U hebt over het schip en de kapitein gehoord en daarna handelde u op zo'n manier dat u toonde een werkelijk vertrouwen te hebben.

Zo lezen wij: 'Met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid, en met de mond belijdt men ter zaligheid (d.i. tot behoudenis)' (Rom. 10 : 10). 'Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor (is) door het woord van God' (Rom. 10 : 17). Dat woord getuigt van een machtige Heiland. Door wat ik van Hem hoor geloof ik, *zonder proberen*. Als ik tot Hem ga en Hem dat vertel en ernaar handel, doe ik niets anders dan dat ik door woord en leven duidelijk belijd op Wie ik vertrouw. Zie op die

Waarachtige, op de plaats waar de gerechtigheid Hem heeft gezet en stel u dan de volgende vragen, zodra u weer denkt 'Ik kan niet geloven':

1. *Wie is het* die ik niet kan geloven?
2. *Wat heeft Hij gezegd* waardoor Hij mijn vertrouwen niet waard is?
3. *Wat heeft Hij gedaan* waardoor Hij mijn vertrouwen zo verspeeld heeft?

George Cutting

'Opdat de duisternis wijkt' is als boek verkrijgbaar bij www.uhwdw.nl.